

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 710367/4

בבית הדין הרבני האזורי רחובות

לפני כבוד הדיינים:

הרב ציון אשכנזי – אב"ד, הרב אליהו עמאר, הרב שמואל דומב

המבקשת: פלונית

המבקש: פלוני

הנדון: נתינת סמכות ע"י הצדדים לביה"ד לשינוי הסכם שאושר בבימ"ש

פסק דין

הצדדים הופיעו בפנינו ביום 24/8/20 בבקשתם לקבלת פסק דין לגירושין, על סמך הסכם שלום בית ולחילופין גירושין אשר כרתו הצדדים ביניהם, ואשר קיבל תוקף פס"ד מביהמ"ש לענייני משפחה בראשל"צ.

במהלך הדיון, משהיה נראה לבית הדין כי לא אבדה תקוותם של בני הזוג, להשיב את השלום לשרור בביתם, מאחר והיה נראה כי עיקר הקושי ביניהם נובע ממורכבות הקשר בין האב לילדיו, ביה"ד הפנה את בני הזוג להדרכה הורית, בתקווה כי השבת הקשר התקין בין האב לילדיו יהווה בסיס לשלום אף בין ההורים. במהלך הדיון, ביה"ד הבהיר לצדדים כי ביה"ד נמנע מלעייין בהסכם, על מנת למנוע הדרדרות והרעה נוספת ביחסים בין בני הזוג.

ביום 19/10/20 שבו הצדדים והופיעו בפנינו, בבקשה למתן פסק דין לגירושין ולסדר גט ביניהם, לשאלת ביה"ד, ענו הצדדים כי הם החליטו שלא לפנות להדרכה הורית כהמלצת ביה"ד, ורצונם לסיים את הקשר ביניהם על פי ההסכם הקיים ביניהם, תוך שמירה על היחסים הטובים הקיימים ביניהם.

בית הדין עיין בהסכם הגירושין אשר נכתב על ידי האשה ואושר ע"י ביהמ"ש למשפחה בראשל"צ. אולם מעיון בהסכם נגלה לביה"ד, כי נוספו סעיפים על ידי האשה אשר יש בהם להעלות חשש, כי יש בסעיפים הנ"ל "לזרוז" את סידור הגט, וממילא להטיל ספק בכשרות הגט, מחמת היותו כגט מעושה.

בסעיף 2 (1) נקבע:

"במעמד סידור הגט תוותר האש על כתובתה, על תוספת כתובתה ועל מזונותיה, למרות האמור לעיל במידה והאשה או הבעל יעכבו ו/או יסרבו ליתן גט לצד שכנגד, יחויב הצד המעכב/המסרב תשלום חודשי בסך 5,000 ש"ח לצד המעוכב וזאת עד למתן הגט בפועל, ובמידה ויסרב הבעל ו/או יקשה ליתן הגט, ישיב לאשה את הסכום אותו שילמה לפי סעיף 6 ג', 6 י'."

(בסעיף 6 האמור – ישנן הלוואות בסך של כ 100,000 ש"ח, אותן התחייבה האשה לשלם בגפה, על מנת לסיים את ההסכמות ביניהם).

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

בנוסף, בסעיף 6 (ה) נקבע.

"מוסכם כי במידה והסדר הגיטין יקדים למכירת דירת המגורים, ומפאת העובדה כי חל איסור להתגורר יחד תחת קורת גג אחת לאחר הגירושין. מיום הסדרת הגט ועד למכירת הבית ומסירתו בפועל, הילדים יישארו כל העת לגור בבית והצדדים יגורו לחילופין משמע רוטציה: האב יגור בבית בחודשיים הראשונים לאחר הגט, ובחודשיים שלאחר מכן תחליפו האם."

למותר לציין כי ביה"ד נמנע מסידור גט בין הצדדים ללא הפרדה מוחלטת של מגורי הצדדים, כולל "רוטציה" במגורים בדירה.

לאור האמור ביה"ד הבהיר לצדדים כי הוא מנוע מלסדר את הגט ביניהם מחשש לכשרותו של הגט, עקב הסעיפים הנ"ל, והורה לבני הזוג כי עליהם לשוב לבית המשפט על מנת לשנות את הסעיפים הנ"ל, ולהשמיט כל פרט אשר יש בו להעלות חשש כפיה או "לחץ" לזרז ולעודד את הצדדים לסידור גט מחמתו.

אולם האשה ביקשה מביה"ד כי היא מוכנה לוותר על כל סעיף מסעיפי ההסכם, ואף מסכימה לכריתת הסכם חדש בפני ביה"ד על מנת לאפשר את סידור הגט לאלתר.

ביה"ד הבהיר לאשה כי ביה"ד נמנע מלהתערב בהסכם אשר אושר ע"י ביהמ"ש, הן מפאת כי סמכות ניתנה על ידי הצדדים לבית המשפט, והסמכות נתונה לביהמ"ש, בנוסף למדיניות בית הדין שלא להוציא פסק דין בעת שיש בהסכם הגירושין התערבות בנושא הגט.

אעפ"כ, האשה שבה ופנתה והפצירה רבות בביה"ד, למצוא דרך לסייע בידה לסידור הגט לאלתר (כמופיע בפרוטוקול הדיון), לאור מצוקתה של האשה ולאור בקשתם המשותפת של שני הצדדים, ולאחר שיקול הדעת, ובשים לב לעובדה, כי אין בשינויים לשנות שינויים מהותיים בהסכם, (כמשמורת ילדים, מזונות, חלוקת רכוש וכד') אלא רק וויתור של הצדדים על זכויות הנוגעות לסידור הגט בלבד, ולפיכך מחליט ביה"ד להסתמך במקרה זה דעתו של כב' השופט אליקים רובינשטיין בבג"ץ 734/06 אשר קבע כדלהלן:

ט. יתר על כן, אפילו נניח שנרכשה סמכות כאמור (ואין זו דעתי), בנסיבות די היה בהסכמת הצדדים כדי להקנות סמכות לבית הדין הרבני:

"בכוחה של הסכמת הצדדים אף להקנות סמכות לערכאה שונה מזו שהיתה מוסמכת לדון על פי כלל ההמשכיות" (פרשת ורבר, 838 - השופט זמיר).

ובלשונו של השופט ויתקון: "אינני רואה כל סיבה, לא במשפט ולא בהגיון, מדוע אין הצדדים יכולים לוותר על ייחודיות הסמכות שהם עצמם הקנו קודם לכן לבית-הדין ולהסכים ביניהם להתדיין בבית-המשפט המחוזי, אשר, מבחינת החוק גרידא, מוסמך אף הוא לדון בסכסוכם" (פרשת טננהולץ, 492). דבר זה פועל כמובן לשני הכיוונים. במקום אחר נאמר:

"הצדדים עצמם - על-פי הסכמה ביניהם או בהתנהגותם - יכולים להביא לכך, שאותה רשות, שהעניין הובא לפני ראשונה, תחדל לדון בעניין, והעניין יועבר לדיון אל רעותה... כך הוא גם המצב, אם פסק בית הדין הרבני בתביעת גירושין, והסדיר בפסקו גם את עניין החזקת

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

הקטינים, ומכוח כלל ההמשכיות מסורה הייתה לו הסמכות לשוב ולדון בעניין החזקתם, אשר התעורר כעבור זמן, אך הצדדים, מתוך הסכמה ביניהם, החליטו לפנות לבית המשפט המחוזי (פרשת ויז'נסקי, 763 - השופט, כתארו אז, אור; פרשת גולדפרב, פסקה 12).

י. בנוסף, לא למותר לציין כי במקרה שלפנינו הסכים העותר להתדיין בפני בית הדין הרבני - ובכך הוא מושתק ומנוע "מלעורר עכשיו את הטענה שכל מה שעשה בית-המשפט (במקרה שלנו - בית הדין) עשה בלי סמכות ושצויו כאיין וכאפס הם" (פרשת טננהולץ, 492). במקום אחר צוין כי:

"אין זו פעם ראשונה בה יארע, כי אדם נותן הסכמתו בהליך, אך משלא נחה דעתו מהחלטה שיפוטית מבקש הוא להיסוג. המבקשת נתנה את הסכמתה לדיון בפני הרכב השניים, ולאחר שניתנה הכרעה שלא נשאה חן בעיניה בחרה לכפור בסמכותו... בנסיבות אלה סבורני כי המשיבה מושתקת מלהעלות טענות כלפי סמכות בית הדין" (בע"מ 7593/06 פלונית נ' פלוני [פורסם בנבו] פסקה ו(2); בג"צ 8806/06 פלונית נ' בית הדין הרבני האזורי [פורסם בנבו] פסקה ג).

מכל האמור עולה, כי אין לשעות לטענות העותר בדבר סמכות בית הדין - הן כיון שספק אם אכן נרכשה סמכות נמשכת לבית המשפט לענייני משפחה, הן כיון שככלל יש בהסכמת הצדדים כדי להקנות סמכות לערכאה אחרת, ולבסוף בשל שיקולי מניעות.

לפיכך בית הדין ביקש את הצהרת הצדדים כדלקמן:

- א. הצדדים מוותרים על סעיף 2 (ו), וכי שני הצדדים מצהירים כי לא תהיה שום תביעה של מי מהצדדים כנגד הצד שכנגד, במידה והצד שכנגד יסרב או יעכב את מתן הגט.
- ב. הצדדים מצהירים כי ככל ומי מהצדדים יבקש או יתבע את הצד שכנגד לקיום הסעיף הנ"ל בהסכם הגירושין, יתחייב הצד התובע לצד שכנגדו בתשלום מיידי של 100,000 ש"ח בגין הגשה תביעה זו.
- ג. הצהרת האשה כי למרות האמור בסעיף 6 (ה) האיש ימשיך להתגורר בבית עם הילדים, עד למכירת הדירה לצד ג' או עד לרכישת הדירה על ידי האשה.

פסק דין:

- א. בהסכמת הצדדים, סעיף 2 (ו) להסכם הגירושין, מבוטל.
- ב. ככל ומי מהצדדים יגיש ערעור על החלטה זו, ו/או יגיש תביעה בערכאה כל שהיא למימוש סעיף 2 (ו) הנ"ל, יחוייב המגיש/התובע לצג המשיב/הנתבע סך 100,000 ש"ח על עצם הגשת תביעה זו.
- ג. האיש ימשיך להתגורר בדירת הצדדים עד למכירת הדירה.
- ד. האשה קיבלה בקניין ומחלה על כתובתה.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

- ה. יסודר לצדדים גט לאלתר.
ו. ההחלטה מותרת לפרסום לאחר השמטת פרטי הזיהוי של הצדדים.

ניתן ביום ג' במרחשון התשפ"א (21/10/2020).

הרב שמואל דומב

הרב אליהו עמאר

הרב ציון אשכנזי – אב"ד

מסמך זה עלול להכיל שינויי עריכה והגהה